

ХЪ СЪ НА МЪЧЕНІЕ. ТОГАВА И СВ. АНТОНІЙ
 ИЗРЕЧЕ ДА ОСТАВИ МОНАСТЫРИ-ТЪ, ТА ДА
 ТРЪГНЕ СЪДЪЗ ИДЪЩИ-ТЪ ЖЪРТВЫ ХРИСТО-
 ВЫ, КАТО КАЗА: „ВЪРВЕТЕ ДА ВЪРВИМЪ ТАМЪ,
 ДЪТО ЩЕ ПОСЛАДОВА СЛАВНО ВЕСЕЛІЕ СЪ НАШИ-
 ТЪ БРАТЪА; ВЪРВЕТЕ СКОРО, ЗА ДА СЪ СПОДО-
 БИМЪ И НЫЕ ВЕДНО ВЪ ТЪХНО-ТО ПОПРИЩЕ.“
 И ТЪЙ ПРЪПОДОБНЫЙ, ПОТКАНЕНЪ ОТЪ ЛЮБОВЬ
 КАМЪ СТРАДАЦИ-ТЪ, СТАВА ВЪ ДЪШИЖ-ТЪ СИ
 ИСТИНСКИЙ МЪЧЕНИКЪ; НЪ ОТЪ ТОВА МЪЧЕНІЕ
 ДРЪГО ПОВЕЧЕ БОГЪ МЪ НЕДАДЕ: ЗАЩО-ТО ТОЙ
 КАТО ПРАВАШЕ ВСИЧКО, ЩО-ТО Е ПОЛЕЗНО НА
 НЕГОВЫ-ТЪ УГОДНИЦИ, ЗАПАЗВАШЕ ИМЪ УЧИ-
 ТЕЛА И НАСТАВНИКА АНТОНІА, КОЙ-ТО, АКО И
 ДА СЪ ДЪРЖАШЕ ЕДНО СЪ МЪЧЕНИЦИ-ТЪ, СЪ-
 ГЛАСЕНЪ УСЪРДНО СЪ ГОРАЩЪ ЛЮБОВЬ КАМЪ
 ТЪХЪ, ИЗЛАЗАШЕ НА СЪДЪЗ ЗАЕДНО СЪ ТЪХЪ,
 КАТО ИСПОВЪДАШЕ СЕБЕ СИ НА ІАВНО ХРИСТІА-
 НИНЪ, И ГОТОВЪ БЪШЕ ДА ТЪРПИ МЪЖЫ-ТЪ
 ЗА ХРИСТА; ОБАЧЕ НЕ СЪ НАИДЕ НИ ЕДНА РЪЖ-
 КА, КОД-ТО ДА ГО ДОСЪГНЕ. КОГА-ТО ВЕЧЕ БЛА-
 ЖЕННЫЙ ПЕТРЪ, АРХИЕПИСКОПЪ АЛЕКСАНДРІЙ-
 СКИЙ, СЪ УВЪКЧА СЪ МЪЧЕНІЕ, И ГОНЕНІЕ-ТО
 ПРЪСТАНА, ТОГАВА АНТОНІЙ СЪ ЗАВЪРНА ПАКЪ
 ВЪ МОНАСТЫРИ-ТЪ СИ.